

Skatteutskottets betänkande

1983/84:12

om vissa ekonomisk-politiska åtgärder m. m. (prop. 1983/84:40
bil. 5 och 7 punkt 4)

Sammanfattning

I betänkandet tillstyrker utskottet med vissa ändringar de delar av propositionen som hänvisats till utskottet, dvs. bl. a. förslag om tillfällig höjning av förmögenhetsskatten samt om höjning av förärljningsskatten på motorfordon och av skogsvårdsavgiften. Mot utskottets beslut har anförts reservationer av m, c och fp, av c och fp för avslag på propositionen i dessa delar, av m dessutom för en ytterligare sänkning av skogsvårdsavgiften och förmögenhetsskatten samt för en tillfällig ändring av och utredning rörande den s. k. begränsningsregeln.

Propositionen

Regeringen (finansdepartementet) föreslår i proposition 1983/84:40 bilaga 5 och 7 att riksdagen antar vid propositionen följande förslag till

1. lag om tillfällig höjning av den statliga förmögenhetsskatten.
2. lag om ändring i lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon,
3. lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370),
4. lag om ändring i taxeringslagen (1956:623),
5. lag om ändring i lagen (1946:324) om skogsvårdsavgift.

I propositionen redovisas beräkningar över den svenska ekonomins utveckling för åren 1983 och 1984.

Bedömningen av statsfinansernas utveckling ger vid handen att budgetförstärkande åtgärder måste vidtas. Stabiliseringspolitiska motiv talar för att detta bör ske snarast möjligt.

Regeringen föreslår därför nu åtgärder som innefattar såväl utgiftsnedskärningar som avgifts- och skattehöjningar. Till den alldeles övervägande delen är det fråga om åtgärder med långsiktig verkan på statsbudgeten. Sammantaget leder åtgärderna till en förbättring av budgetsaldot med ca 7 miljarder kr. räknat för helt år. Härtill kommer viss minskad belastning inom socialförsäkringssektorn. Åtgärderna har vägt samman så att de direkta effekterna på sysselsättningen blir obetydliga och så att de bättre ställda grupperna får vara med och bära krispolitikens bördor. Särskilda åtgärder föreslås för att förbättra läget för de mest utsatta grupperna.

I propositionen föreslås vidare åtgärder som syftar till att bryta eller dämpa automatiken i utgiftsökningarna. Detta sker i enlighet med det synsätt som regeringen gav uttryck för i kompletteringspropositionen i

våras och som bl. a. innebär att olika indexbundna utgifter anpassas till regeringens inflationsmål om 4 % för år 1984.

De till skatteutskottet remitterade lagförslagen har följande lydelse.

1 Förslag till

Lag om tillfällig höjning av den statliga förmögenhetsskatten

Härigenom föreskrivs följande.

Vid 1984 års taxering skall, i stället för vad som sägs i 10 § första stycket och 11 § 1 mom. lagen (1947: 577) om statlig förmögenhetsskatt, gälla

dels att fysiska personer, dödsbon, utländska bolag och i 10 § 1 mom. lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt angivna familjestiftelser inte skall betala statlig förmögenhetsskatt, om den beskattningsbara förmögenheten inte överstiger 300 000 kr.,

dels att den statliga förmögenhetsskatten för de nämnda skattskyldiga skall utgöra:

när den beskattningsbara förmögenheten inte överstiger 400 000 kr.: en procent av den del av den beskattningsbara förmögenheten, som överstiger 300 000 kr.:

när den beskattningsbara förmögenheten överstiger 400 000 men inte 600 000 kr.: 1 000 kr. för 400 000 kr. och 2,5 % av återstoden;

600 000 men inte 800 000 kr.: 6 000 kr. för 600 000 kr. och 3 % av återstoden;

800 000 men inte 1 800 000 kr.: 12 000 kr. för 800 000 kr. och 3,5 % av återstoden;

1 800 000 kr.: 47 000 kr. för 1 800 000 kr. och 4 % av återstoden.

Denna lag träder i kraft dagen efter den dag, då lagen enligt uppgift på den har kommit ut från trycket i Svensk författningssamling.

2. Förslag till

Lag om ändring i lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon

Härigenom föreskrivs att 8 § lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon skall ha nedan angivna lydelse:

Nuvarande lydelse

Skatten utgår för personbil, buss och lastbil med 2 kronor och 30 öre per kilogram tjänstevikt. Överstiger tjänstevikten 1 600 kilogram, utgår ytterligare skatt med 290 kronor för varje fullt femtiotal kilogram varmed tjänstevikten överstiger 1 600 kilogram. Skatten beräknas till helt tiotal kronor så att överskjutande krontal bortfaller.

Skatten utgår för motorcykel med 420 kronor om tjänstevikten *ej* överstiger 75 kilogram, med 550 kronor om tjänstevikten är högre men *ej* överstiger 160 kilogram, med 840 kronor om tjänstevikten är högre än 160 kilogram men *ej* överstiger 210 kilogram, samt i annat fall med 1 400 kronor.

Föreslagen lydelse

8 §

Skatten utgår för personbil, buss och lastbil med 3 kronor och 20 öre per kilogram tjänstevikt. Överstiger tjänstevikten 1 600 kilogram, utgår ytterligare skatt med 400 kronor för varje fullt femtiotal kilogram varmed tjänstevikten överstiger 1 600 kilogram. Skatten beräknas till helt tiotal kronor så att överskjutande krontal bortfaller.

Skatten utgår för motorcykel med 670 kronor om tjänstevikten *inte* överstiger 75 kilogram, med 880 kronor om tjänstevikten är högre men *inte* överstiger 160 kilogram, med 1 350 kronor om tjänstevikten är högre än 160 kilogram men *inte* överstiger 210 kilogram, samt i annat fall med 2 240 kronor.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1984.

3 Förslag till

Lag om ändring i kommunalskattelagen (1928: 370)

Härigenom föreskrivs att punkt 2 av anvisningarna till 50 § kommunalskattelagen (1928: 370) skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Anvisningar till 50 §

2.¹ Vid bedömningen av om skattskyldigs inkomst till icke obetydlig del utgjorts av folkpension iakttages följande. Som folkpension räknas icke barnpension eller vårdbidrag. Den omständigheten att folkpension under ett beskattningsår utgått med ett ringa belopp t. ex. till följd av att folkpensionen icke åtnjutits under hela året, utgör icke hinder mot att medgiva den skattskyldige avdrag. Avgörande för bedömningen i detta fall är huruvida folkpensionen, om den utgått i full utsträckning, utgjort en icke obetydlig del av inkomsten. Som folkpension behandlas även tilläggspension i den mån den enligt lagen om pensionstillskott föranlett avräkning av pensions-tillskott.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer fastställer närmare föreskrifter för avdragsberäkningen enligt nedan angivna grunder.

Avdraget skall i första hand bestämmas med hänsyn till storleken av den skattskyldiges taxerade inkomst enligt lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt. Överstiger denna inkomst inte visst högsta belopp, skall avdraget beräknas till vad som behövs för att den skattskyldige inte skall påföras högre statligt beskattningsbar inkomst än 7 500 kronor. Detta högsta inkomstbelopp motsvarar taxerad inkomst för skattskyldig som under beskattningsåret inte haft annan inkomst än ålderspension enligt 6 kap. 2 § första stycket lagen (1962: 381) om allmän försäkring och pensionstillskott enligt 2 § lagen om pensionstillskott samt åtnjutit avdrag endast med 100 kronor enligt 33 § 2 mom. första stycket. För gift skattskyldig, som uppburit folkpension med belopp som tillkommer gift vars make uppbär folkpension, beräknas det högsta inkomstbeloppet med utgångspunkt från en pension utgörande 77,5 procent av basbeloppet.

Avdraget skall i första hand bestämmas med hänsyn till storleken av den skattskyldiges taxerade inkomst enligt lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt. Överstiger denna inkomst inte visst högsta belopp, skall avdraget beräknas till vad som behövs för att den skattskyldige inte skall påföras högre statligt beskattningsbar inkomst än 7 500 kronor. Detta högsta inkomstbelopp motsvarar taxerad inkomst för skattskyldig som under beskattningsåret inte haft annan inkomst än ålderspension enligt 6 kap. 2 § första stycket lagen (1962: 381) om allmän försäkring och pensionstillskott enligt 2 § lagen om pensionstillskott samt åtnjutit avdrag endast med 100 kronor enligt 33 § 2 mom. andra stycket. För gift skattskyldig, som uppburit folkpension med belopp som tillkommer gift vars make uppbär folkpension, beräknas det högsta inkomstbeloppet med utgångspunkt från en pension utgörande 78,5 procent av basbeloppet.

¹ Senaste lydelse 1981: 999.

Nuvarande lydelse

För övriga skattskyldiga beräknas det med utgångspunkt från en pension utgörande 95 procent av basbeloppet. Sistnämnda beräkningsgrund gäller också om gift skattskyldig under viss del av beskattningsåret uppburit folkpension med belopp som tillkommer gift vars make uppbär folkpension, och under återstoden av året uppburit folkpension med belopp som tillkommer gift vars make saknar folkpension.

Om skattskyldigs statligt taxerade inkomst överstiger det högsta inkomstbeloppet enligt föregående stycke, reduceras avdraget med belopp motsvarande $66 \frac{2}{3}$ procent av taxerad inkomst mellan det belopp vid vilket högsta extra avdrag utgår och ett belopp som är 3 basenheter större, med 40 procent av taxerad inkomst inom ett därpå följande inkomstskikt av 1,5 basenheters bredd och med $33 \frac{1}{3}$ procent av taxerad inkomst därutöver.

Det avdrag som beräknas med hänsyn till skattskyldigs statligt taxerade inkomst jämkas, om värdet av skattepliktig förmögenhet överstiger 90 000 kronor. Om förmögenhetsvärdet överstiger 150 000 kronor, skall avdrag inte medges. Fastighet, som avses i 24 § 2 mom., samt sådan bostadsbyggnad med tillhörande tomt på jordbruksfastighet, som används som bostad av den skattskyldige, skall inräknas i förmögenhetsvärdet med belopp som motsvarar 1/10 av skillnaden mellan fastighetens respektive bostadsbyggnadens och tomtens taxeringsvärde året före taxeringsåret och lånat kapital, som nedlagts i fastigheten respektive i bostadsbyggnaden och tomtens i den mån skillnaden inte överstiger 250 000 kronor. Är skillnaden större beräknas värdet till 25 000 kronor jämte den del av skillnaden som överstiger 250 000 kronor. Vid beräkning av hur stort lånat kapital som lagts ner i bostadsbyggnaden och tomtens, skall på dessa anses belöpa så stor del av låneskulderna i förvärvskällan som byggnadens och tomtmarkens taxeringsvärde utgör av det sammanlagda värdet av tillgångarna i förvärvskällan inklusive byggnaden och tomtmarken. Har den skattskyldige eller hans make flera sådana fastigheter, som avses här, gäller bestämmelserna endast för en fastighet och då i första hand för fastighet som utgör stadigvarande bostad för den skattskyldige.

Här ovan angivna grunder för avdragsberäkningen får frångås, när särskilda omständigheter föranleda det.

Vid beräkning av avdrag för gift skattskyldig iakttages bestämmelserna i 52 § 1 mom. sista stycket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1984 och tillämpas första gången vid 1985 års taxering. Vidare skall vid 1984 års taxering beräkningen av extra avdrag ske med utgångspunkt i det för år 1983 gällande basbeloppet ökat med 300 kronor.

Föreslagen lydelse

För övriga skattskyldiga beräknas det med utgångspunkt från en pension utgörande 96 procent av basbeloppet. Sistnämnda beräkningsgrund gäller också om gift skattskyldig under viss del av beskattningsåret uppburit folkpension med belopp som tillkommer gift vars make uppbär folkpension, och under återstoden av året uppburit folkpension med belopp som tillkommer gift vars make saknar folkpension.

4 Förslag till

Lag om ändring i taxeringslagen (1956: 623)

Härigenom föreskrivs att 22 § 3 mom. taxeringslagen (1956: 623)¹ skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

3 mom.¹ Skattskyldig, som uppburit folkpension, är med undantag som anges i andra stycket skyldig att utan anmaning avlämna självdeklaration endast om hans brutto-intäkt av en eller flera förvärvskällor under året varit större än belopp motsvarande intäkten för skattskyldig, som under beskattningsåret inte haft annan intäkt än ålderspension enligt 6 kap. 2 § första stycket lagen (1962: 381) om allmän försäkring och pensionstillskott enligt 2 § lagen (1969: 205) om pensionstillskott. För gift skattskyldig, som uppburit folkpension med belopp som tillkommer gift vars make uppbar folkpension, beräknas intäkten med utgångspunkt från en pension utgörande 77,5 procent av basbeloppet. För övriga skattskyldiga beräknas intäkten med utgångspunkt från en pension utgörande 95 procent av basbeloppet. Sistnämnda beräkningsgrund gäller också för gift skattskyldig som under viss del av beskattningsåret uppburit folkpension med belopp som tillkommer gift vars make uppbar folkpension, och under återstoden av året uppburit folkpension med belopp som tillkommer gift vars make saknar folkpension. Med folkpension avses folkpension i form av ålderspension, förtidspension, änkepension och hustrutillägg. Som folkpension räknas inte barnpension eller vårdbidrag.

Föreslagen lydelse

22 §

3 mom. Skattskyldig, som uppburit folkpension, är med undantag som anges i andra stycket skyldig att utan anmaning avlämna självdeklaration endast om hans brutto-intäkt av en eller flera förvärvskällor under året varit större än belopp motsvarande intäkten för skattskyldig, som under beskattningsåret inte haft annan intäkt än ålderspension enligt 6 kap. 2 § första stycket lagen (1962: 381) om allmän försäkring och pensionstillskott enligt 2 § lagen (1969: 205) om pensionstillskott. För gift skattskyldig, som uppburit folkpension med belopp som tillkommer gift vars make uppbar folkpension, beräknas intäkten med utgångspunkt från en pension utgörande 78,5 procent av basbeloppet. För övriga skattskyldiga beräknas intäkten med utgångspunkt från en pension utgörande 96 procent av basbeloppet. Sistnämnda beräkningsgrund gäller också för gift skattskyldig som under viss del av beskattningsåret uppburit folkpension med belopp som tillkommer gift vars make uppbar folkpension, och under återstoden av året uppburit folkpension med belopp som tillkommer gift vars make saknar folkpension. Med folkpension avses folkpension i form av ålderspension, förtidspension, änkepension och hustrutillägg. Som folkpension räknas inte barnpension eller vårdbidrag.

¹ Lagen omtryckt 1971: 399.

² Senaste lydelse av lagens rubrik 1975: 773.

³ Senaste lydelse 1981: 1003.

Bestämmelserna i första stycket gäller inte om den skattskyldiges make är skyldig att utan anmaning avlämna självdeklaration, om den skattskyldige har varit bosatt i riket endast en del av beskattningsåret eller om garantibelopp för fastighet skall upptagas såsom skattepliktig inkomst för honom. Bestämmelsen gäller inte heller i fråga om ogift skattskyldig om hans skattepliktiga förmögenhetstillgångar överstiger 90 000 kronor och i fråga om gift skattskyldig om makarnas gemensamma skattepliktiga förmögenhetstillgångar överstiger 180 000 kronor.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1984 och tillämpas första gången vid 1985 års taxering. Vidare skall vid 1984 års taxering beräkningen ske med utgångspunkt i det för 1983 gällande basbeloppet ökat med 300 kronor.

5 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1946:324) om skogsvårdsavgift

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1946:324) om skogsvårdsavgift¹ skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §²

Den, för vilken vid taxering till kommunal inkomstskatt såsom skattepliktig inkomst upptagits garantibelopp för jordbruksfastighet, som vid fastighetstaxering åsatts delvärdet skogsbruksvärde, skall betala skogsvårdsavgift. Avgiften utgör för varje beskattningsår *fem* promille av skogsbruksvärdet.

Den, för vilken vid taxering till kommunal inkomstskatt såsom skattepliktig inkomst upptagits garantibelopp för jordbruksfastighet, som vid fastighetstaxering åsatts delvärdet skogsbruksvärde, skall betala skogsvårdsavgift. Avgiften utgör för varje beskattningsår *åtta* promille av skogsbruksvärdet.

Har garantibeloppet jämkats enligt 47 § sjätte stycket kommunalskattelagen (1928:370), skall också underlaget för beräkning av skogsvårdsavgift jämkas.

Skogsvårdsavgift utgår i helt antal kronor. Avgiftsbeloppet avrundas vid öretal över femtio uppåt och vid annat öretal nedåt till närmaste hela kronor.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om avgift på grund av 1984 och tidigare års taxering. I fråga om 1985 års taxering utgör promilletalet 6,5. Omfattar beskattningsåret tid före den 1 juli 1983 får avgiften vid 1985 års taxering dock inte beräknas till högre belopp än som följer av äldre bestämmelser.

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 1975: 185.

² Senaste lydelse 1982: 239.

Motionerna

1983/84:60 av förste vice talmannen Ingegerd Troedsson m. fl. (m)

I motionen yrkas

1. att riksdagen med avslag på förslaget i propositionen om ytterligare höjda förmögenhetsskattesatser beslutar återställa de förmögenhetsskatte-regler som gällde vid 1983 års taxering.

2. att riksdagen hos regeringen begär skyndsamt förslag till upphävande av förmögenhetsskatten på arbetande kapital, så att de nya reglerna kan träda i kraft vid 1985 års taxering.

1983/84:86 av Jan-Erik Wikström m. fl. (fp)

såvitt avser yrkandena

9. att riksdagen avslår förslaget till lag om tillfällig höjning av den statliga förmögenhetsskatten,

10. att riksdagen avslår förslaget till lag om ändring i lagen om försäljnings-skatt på motorfordon.

23. att riksdagen avslår förslaget till lag om ändring i lagen (1946:324) om skogsvårdsavgift.

1983/84:91 av Ulf Adelsohn m. fl. (m)

såvitt avser yrkandena

4 a. att riksdagen avslår propositionens förslag till lag om tillfällig höjning av den statliga förmögenhetsskatten,

b. att riksdagen avslår propositionens förslag till lag om ändring i lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon.

5. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som anförts i motionen beträffande inriktningen av skattepolitiken.

1983/84:93 av Arne Andersson i Ljung m. fl. (m)

såvitt avser yrkande

5) att riksdagen beslutar ändra lagen om skogsvårdsavgift innebärande en sänkning av skogsvårdsavgiften till 3 % av skogsbruksvärdet.

1983/84:100 av Thorbjörn Fälldin m. fl. (c)

såvitt avser yrkandena

13. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om skattepolitikens inriktning.

14. att riksdagen avslår förslaget om höjning av förmögenhetsskatten,

15. att riksdagen avslår förslaget om höjning av försäljningsskatten (accisen) på motorfordon.

39. att riksdagen avslår regeringens förslag till ändring i lagen (1946:324) om skogsvårdsavgift.

52. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om statlig fastighetsskatt.

1983/84:106 av Erik Hovhammar m. fl. (m, c, fp)

I motionen yrkas att riksdagen avslår propositionen i vad avser skatt på förmögenhet.

1983/84:119 av Knut Wachtmeister och förste vice talmannen Inggerd Troedsson (båda m)

I motionen yrkas

1. att riksdagen beslutar att för 1984 års deklARATION ändra "80-85 procentregeln" i enlighet med vad som anförts i motionen,

2. att riksdagen hos regeringen begär en snabbutredning av "80-85 procentregeln" i enlighet med vad som anförts i motionen.

1983/84:141 av Lars Werner m. fl. (vpk)

såvitt avser yrkandena

3. att riksdagen beslutar anta följande:

Förslag till

Lag om tillfällig höjning av den statliga förmögenhetsskatten

Härigenom föreskrivs följande:

Vid 1984 års taxering skall, i stället för vad som sägs i 10 § första stycket och 11 § 1 mom. lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt, gälla

dels att fysiska personer, dödsbon, utländska bolag och i 10 § 1 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt angivna familjestiftelser inte skall betala statlig förmögenhetsskatt, om den beskattningsbara förmögenheten inte överstiger 300 000 kr.,

dels att den statliga förmögenhetsskatten för de nämnda skattskyldiga skall utgöra:

när den beskattningsbara förmögenheten inte överstiger 400 000 kr.: 1 % av den del av den beskattningsbara förmögenheten, som överstiger 300 000 kr.;

när den beskattningsbara förmögenheten överstiger 400 000 men inte 600 000 kr.: 1 000 kr. för 400 000 kr. och 3 % av återstoden;

600 000 men inte 800 000 kr.: 7 000 kr. för 600 000 kr. och 6 % av återstoden;

800 000 men inte 1 800 000 kr.: 19 000 kr. för 800 000 kr. och 8 % av återstoden;

1 800 000 kr.: 99 000 kr. för 1 800 000 kr. och 10 % av återstoden.

Denna lag träder i kraft dagen efter den dag, då lagen enligt uppgift på den har kommit ut från trycket i Svensk författningssamling.

4. att riksdagen beslutar godkänna vad som i motionen anförs om förmögenhetsbeskattningen fr. o. m. 1985 års taxering.

Av de delar av motion 100 som remitterats till skatteutskottet och som inte tas upp i detta betänkande behandlas yrkandena 16–19 i samband med behandlingen av proposition 1983/84:64 om vissa ändringar i företagsbeskattningen. Yrkande 20 i motionen har utskottet behandlat i sitt betänkande 1983/84:11 om beskattningen av realisationsvinster på börsaktier m. m.

Utskottet

I propositionen lägger regeringen fram förslag om vissa allmänna riktlinjer för den ekonomiska politik som enligt regeringen skall föra Sverige ur den ekonomiska krisen. På skatte- och avgiftsområdet redovisas samtidigt ett flertal åtgärder som redan har behandlats i andra propositioner eller som kommer att föreslås inom en nära framtid. I detta program ingår de delar av propositionen som nu behandlas av skatteutskottet, nämligen en tillfällig skärpning av förmögenhetsskatten samt en höjning av försäljningsskatten på motorfordon och av skogsvårdsavgiften. Vidare föreslås en justering av bestämmelserna om det extra avdraget för nedsatt skatteförmåga för folkpensionärer. Förslaget i denna del utgör en teknisk följdändring, *dels* till ett av socialministern framlagt förslag om uppräknig av folkpensionens grundbelopp fr. o. m. 1984, *dels* till ett tidigare riksdagsbeslut (prop. 1982/83:55, SfU 13, rskr 101) av samma innebörd avseende 1983 års taxering.

Förmögenhetsskatten

Genom beslut av riksdagen förra hösten (prop. 1982/83:50 bil. 2, SkU 15, SFS 1982:1190) ändrades med verkan fr. o. m. 1984 års taxering skatteskalen för den statliga förmögenhetsskatten. Beslutet innebar att skatteuttaget höjdes med 0,5 procentenheter i alla de fyra skikten.

I propositionen (bil. 5.2) föreslås en tillfällig skärpning av förmögenhetsskatten vid 1984 års taxering. Förslaget innebär att skatteuttaget i förhållande till den av riksdagen tidigare beslutade skalan höjs med ytterligare 1 procentenhet i alla skikt och att skattepliktsgränsen sänks från 400 000 kr. till 300 000 kr. I det nya lägsta skiktet mellan 300 000 kr. och 400 000 kr. har skatteuttaget satts till 1 %.

I partimotioner från m, nr. 91, från c, nr 100, och från fp, nr 86, yrkas avslag på propositionen i denna del. Också i motion 60 av förste vice talmannen Ingegerd Troedsson m.fl. (m), och i motion 106 av Erik Hovhammar m. fl. (m, c, fp) yrkas avslag på förmögenhetsskattehöjningen. Motionärerna i den förra motionen yrkar härutöver att riksdagen, med ändring av sitt tidigare beslut avseende 1984 års förmögenhetstaxering, återställer skalan till den nivå som gällde vid 1983 års taxering och att riksdagen hos regeringen begär förslag att förmögenhetsskatten på arbetande kapital upphävs med verkan fr. o. m. 1985 års taxering. I partimotionen 141 från vpk begär motionärerna, som anser förslaget i propositionen vara

”alltför blygsamt”, skärpningar av den tillfälliga förmögenhetsskatten, som ligger mellan 0,5 och 6 procentenheter över de i propositionen föreslagna. De yrkar också att det skatteuttag som föreslås i propositionen skall gälla även vid taxeringar efter år 1984.

Ett återkommande argument i de borgerliga motionerna är att den tillfälliga förmögenhetsskatteshöjningen kommer att få särskilt negativa verkningar för småföretagen, eftersom dessa redan nu har påtagliga svårigheter att täcka förmögenhetsskatten med avkastningen på sitt kapital. I partimotionerna från c och fp och i motion 60 ifrågasätts dessutom om inte skattesärskärpningen strider mot det i grundlagen uppställda förbudet mot retroaktiv lagstiftning. Motionärerna pekar i sammanhanget på att riksdagen redan tidigare beslutat om en förmögenhetsskattesärskärpning fr. o. m. taxeringsåret 1984 dvs. det år som den nu föreslagna tillfälliga skattesärskärpningen avser.

Skattepliktig förmögenhet skall enligt 2 § förmögenhetsskattelagen beräknas med hänsyn till förhållanden vid utgången av beskattningsåret. Enligt 1 § samma lag är ett beskattningsår alltid det kalenderår som närmast föregått taxeringsåret. Skattepliktig förmögenhet vid 1984 års taxering skall således bestämmas med utgångspunkt i förhållanden som gäller vid utgången av 1983. Med hänsyn härtill och då den nu aktuella propositionen bordlades i riksdagen den 26 oktober i år kan förslaget om skärpt förmögenhetsskatt vid 1984 års taxering inte anses utgöra retroaktiv skattelag i grundlagens mening.

Utskottet kan instämma i önskvärdheten av att förslag om skattesärskärpningar läggs fram i god tid före ikraftträdandet för att i möjligaste mån undvika de särskilda problem som en snabb omställning i vissa fall kan medföra för de skattskyldiga. Förslaget bör emellertid bl. a. bedömas mot bakgrund av de åtstramningar som är aktuella för stora grupper i samhället och ses som ett led i regeringens samlade program för att komma till rätta med de samhällsekonomiska problemen.

I likhet med departementschefen finner utskottet att det inte minst av fördelningspolitiska skäl är angeläget att den som har en förmögenhet får avstå en del av de stora förmögenhetsökningar som uppstått under senare tid till samhället. Med hänsyn härtill och då lagstiftningen enligt uttryckligt uttalande av departementschefen enbart skall gälla vid 1984 års taxering, anser utskottet sig böra biträda propositionen i denna del. Utskottet avstyrker följaktligen bifall till alla de motionsyrkanden som innebär avslag på förslaget om skärpt förmögenhetsskatt och till yrkandet i motion 60 om en återgång till den förmögenhetsskatteskala som gällde vid 1983 års taxering. Utskottet avstyrker också de enligt utskottets mening långtgående förslag till ytterligare förmögenhetsskattesärskärpningar som framställs i vpk:s partimotion 141 yrk. 3 och 4.

Vad särskilt angår yrkandet i motion 60 att arbetande kapital i familjeföretag skall undantas från förmögenhetsskatt har yrkanden av samma innebörd avstyrkts av utskottet vid upprepade tillfällen under senare år med hänvis-

ning bl. a. till företagsskattekommitténs arbete. Utskottet vidhåller sin ståndpunkt i denna fråga och avstyrker följaktligen bifall även till detta motionsyrkande.

Den tillfälliga lagen om förmögenhetsskattehöjning bör enligt utskottets mening kompletteras med en regel om skyldighet att avlämna självdeklaration. Sådan skyldighet bör i enlighet med förslaget i propositionen och i analogi med vad som nu gäller enligt taxeringslagen föreligga när den skattskyldiges tillgångar vid 1983 års utgång haft ett värde överstigande 300 000 kr.

80/85-procentsregeln

Enligt den s. k. begränsningsregeln skall, då summan av en skattskyldigs statliga inkomstskatt, förmögenhetsskatt, kommunala inkomstskatt och – i förekommande fall – sjömansskatt överstiger ett s. k. spärrbelopp, det sammanlagda skattebeloppet sättas ned med det överskjutande beloppet. Spärrbeloppet skall, då 1982 års skattereform är fullt ut genomförd, dvs. vid 1986 års taxering, utgöras av summan av 50 % av den beskattningsbara inkomsten, 25 % av underlaget för tilläggsbelopp upp till 45 basenheter och 30 % av samma underlag till den del det överstiger 45 basenheter. Enligt en särskild regel får förmögenhetsskatten med tillämpning av begränsningsregeln aldrig sättas ned med mera än skatten på halva förmögenheten.

Knut Wachtmeister och förste vice talmannen Ingegerd Tröcdsson yrkar i motion 119 att sistnämnda bestämmelse inte skall vara tillämplig vid 1984 års taxering. De begär också en snabbutredning av begränsningsregeln i syfte att undvika de enligt deras mening konfiskatoriska effekter som bestämmelserna i sin nuvarande utformning medför.

Ett bifall till förstnämnda yrkande skulle, såvitt utskottet kan bedöma, innebära att förmögenhetsskatten i vissa fall skulle nedsättas även i förhållande till den skatt som skall utgå enligt nu gällande skala. Detta kan enligt utskottets mening inte anses fördelningspolitiskt acceptabelt. Inte heller finns det enligt utskottets mening anledning att nu utreda frågan om begränsningsregeln och dess utformning. Denna har med anledning av 1982 års skattereform fått ett annat innehåll än tidigare och man bör enligt utskottets mening avvakta erfarenheterna av de nya bestämmelserna innan man aktualiserar en ändring. Utskottet avstyrker därför bifall till motion 119.

Försäljningsskatten på motorfordon

Försäljningsskatt utgår på personbilar, på vissa lastbilar och bussar och på motorcyklar. Skatten – före den 1 april 1978 en omsättningsskatt på motorfordon – beräknas efter tjänstevikten. Ursprungligen var den beräknad så att skatten schablonmässigt skulle motsvara ca 12 % av försäljningsvärdet. Efter den senaste höjningen 1973 kom skatten att utgöra ca 11 % av

fordonens pris i detaljhandeln.

Departementschefen framhåller att prisökningarna på motorfordon medfört att försäljningsskattens andel av priset för vanliga typer av personbilar sjunkit till f. n. ca 4–6 % och för motorcyklar och lyxbilar väsentligt mer. Det förslag om en generell höjning av försäljningsskatten som läggs fram i propositionen (bil.5.3) innebär att skatten höjs fr. o. m. den 1 januari 1984 med ca 40 % för personbilar, lastbilar och bussar och med ca 60 % för motorcyklar.

I partimotionerna 86 från fp, 91 från m och 100 från c yrkas avslag på propositionen även i denna del. Anledningen härtill är att partierna motsätter sig förslag som innebär en höjning av det totala skattetrycket.

Det förhållandet att försäljningsskatten inte utgår i förhållande till värdet av försäljningen har – som departementschefen framhåller – medfört att skatten successivt minskat i betydelse. Förslaget i propositionen innebär inte att skattens nivå i relation till försäljningsvärdet återställs. Det innebär endast en försiktig uppräkningsmed hänsyn till penningvärdeutvecklingen. Utskottet finner förslaget välmotiverat och tillstyrker därför propositionen. Utskottet avstyrker således motionerna i denna del.

Skogsvårdsavgiften

Skogsvårdsavgift erläggs av den som beskattas för garantibelopp för jordbruksfastighet och utgår vid 1984 års taxering med 5 o/oo av det taxerade skogsbruksvärdet. I propositionen föreslås (bil. 7.4) att skogsvårdsavgiften höjs till 8 o/oo fr. o. m. 1986 års taxering. För 1985 års taxering innebär förslaget att avgiften blir 6,5 o/oo. Höjningen till 8 o/oo motsvarar ca 170 milj. kr. eller ungefär den del av bidragen till skogsbruket som enligt propositionen f. n. inte är avgiftsfinansierad.

I motion 86 av Jan-Erik Wikström m. fl. (fp) och motion 100 av Thorbjörn Fälldin m. fl. (c) yrkas avslag på propositionen i denna del. I den förra motionen framhålls att det är bättre att dra ned utgiftsprogrammen än att höja skogsvårdsavgiften. I den senare uttalas att skogsvårdsavgiften mer än väl täcker anslagsbehovet för de ändamål som avgiften enligt fastlagda principer skall finansiera. Arne Andersson i Ljung m. fl. (m) anser att redan en avgift på 5 o/oo innebär ett överuttag och yrkar därför i motion 93 att skogsvårdsavgiften sänks till 3 o/oo.

Som framgår av propositionen skall skogsvårdsavgiftsmedlen användas för sådana ändamål som är till gagn för skogsbruket som sådant eller på sådant sätt att alla skogsbrukare kan dra nytta av dem. Avgiften betraktas som skogsägarnas bidrag till de allmänna insatserna i vid mening för det svenska skogsbruket. Detta skall i princip vara självfinansierat. Utskottet instämmer i departementchefens bedömning att den nuvarande avgiften inte är tillräcklig för detta ändamål. Att skogsvårdsavgiften under senare tid finansierat vissa insatser för skogsbruket med regionalpolitiska inslag ändrar inte denna

bedömning. Härtill kommer att avgiften, som är avdragsgill vid inkomsttaxeringen, för de flesta skogsägare torde ha begränsad ekonomisk betydelse.

Utskottet tillstyrker därför att avgiften höjs i enlighet med förslaget i propositionen och avstyrker således motionerna även i denna del.

För den som har annat räkenskapsår än kalenderår får den föreslagna höjningen av skogsvårdsavgiften inte omfatta tid som redan har förflutit. I syfte att undvika att retroaktiva effekter uppkommer i sådana fall förordar utskottet att äldre bestämmelser skall gälla till den del beskattningsåret omfattar tid före den 1 januari 1984. Detta föranleder en ändring av övergångsbestämmelserna till lagförslaget.

Övriga frågor

I partimotionerna 91 från moderata samlingspartiet och 100 från centern har dragits upp vissa riktlinjer som enligt motionärerna bör gälla för skattepolitiken. I moderatmotionen framhålls bl. a. att riskvilligt sparande bör underlättas, reglerna för realisationsvinstbeskattning förenklas, förmögenhetsskatten på produktivt sparande slopas och marginalskatterna bli föremål för en reell och varaktig sänkning genom en fullständig indexreglering. I centerpartiets motion uttalar motionärerna att skatt bör tas ut efter bärkraft och att skattehöjningar inte kan accepteras annat än möjligen för att omfördela skattetrycket och i samband med sänkning av andra skatter, främst inkomstskatten. I båda motionerna understryks att förslag om en särskild fastighetsskatt inte bör föreläggas riksdagen. Av folkpartiets motion 86 framgår att också folkpartiet ställer sig avvisande till en sådan skatt. Något konkret yrkande har partiet dock inte ställt i detta sammanhang.

Av propositionen framgår att avsikten inte är att riksdagen nu skall pröva frågan om en fastighetsskatt, och de allmänna uttalanden som departementschefen gör i propositionen bör enligt utskottets mening inte föranleda att riksdagen nu tar ställning i denna fråga. Flera av de övriga frågor som tas upp i m: s och c: s motioner har utskottet behandlat redan tidigare vid detta riksmöte eller kommer utskottet få anledning pröva i det fortsatta beredningsarbetet under hösten. Även om utskottet kan ha förståelse för flera av de synpunkter som förs fram i motionerna vill utskottet likväl understryka att utrymme för skattelättnader f. n. torde vara utomordentligt begränsat. De allmänna uttalanden om skattepolitikens inriktning som görs i motionerna bör enligt utskottets mening inte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Mot de till skatteutskottet hänvisade avsnitt av propositionen som utskottet tidigare inte behandlat särskilt har utskottet inte funnit anledning till erinran.

Hemställan

Utskottet hemställer

1. beträffande *förmögenhetsskatten*

att riksdagen med anledning av proposition 1983/84:40 och med avslag på motionerna 1983/84:60 yrkande 1, 1983/84:86 yrkande 9, 1983/84:91 yrkande 4 a, 1983/84:100 yrkande 14, 1983/84:106 och 1983/84:141 yrkandena 3 och 4 antar det vid propositionen bilaga 5 fogade förslaget till lag om tillfällig höjning av den statliga förmögenhetsskatten med den ändringen att lagen erhåller följande såsom utskottets förslag betecknade lydelse:

Regeringens förslag

Utskottets förslag

Vid 1984 års ----- av återstoden.

Vidare skall vid 1984 års taxering i stället för vad som sägs i 22 § 1 mom. 4) taxeringslagen (1956:623) för sådan skattskyldig som avses i första stycket gälla, att deklaration till ledning för egen taxering skall lämnas utan annaning om den skattskyldiges tillgångar av den art som anges i 3 § 1 mom. lagen om statlig förmögenhetsskatt vid 1983 års utgång haft ett värde överstigande 300 000 kr.

2. beträffande *arbetande kapital*

att riksdagen avslår motion 1983/84:60 yrkande 2,

3. beträffande *begränsningsregeln vid 1984 års taxering*

att riksdagen avslår motion 1983/84:119 yrkande 1,

4. beträffande *utredning om begränsningsregeln*

att riksdagen avslår motion 1983/84:119 yrkande 2,

5. beträffande *försäljningsskatt på motorfordon*

att riksdagen med bifall till propositionen i denna del och med avslag på motionerna 1983/84:86 yrkande 10, 1983/84:91 yrkande 4 b och 1983/84:100 yrkande 15 antar det vid propositionen bilaga 5 fogade förslaget till lag om ändring i lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon.

6. beträffande *extra avdrag för folkpensionärer m. m.*

att riksdagen med bifall till propositionen antar de vid propositionen bilaga 5 fogade förslagen till

a. lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370),

b. lag om ändring i taxeringslagen (1956:623),

7. beträffande *skogsvårdsavgiften*

att riksdagen med anledning av propositionen och med avslag på motionerna 1983/84:86 yrkande 23, 1983/84:93 yrkande 5 och motion 1983/84:100 yrkande 39 antar det vid propositionen bilaga 7 fogade förslaget till lag om ändring i lagen (1946:324) om skogsvårdsavgift med den ändringen att övergångsbestämmelserna erhåller följande som utskottets förslag betecknade lydelse:

Regeringens förslag

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om avgift på grund av 1984 och tidigare års taxering. I fråga om 1985 års taxering utgör promilletalet 6,5. *Omfattar beskattningsåret tid före den 1 juli 1983 får avgiften vid 1985 års taxering dock inte beräknas till högre belopp än som följer av äldre bestämmelser.*

Utskottets förslag

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om avgift på grund av 1984 och tidigare års taxering. I fråga om 1985 års taxering utgör promilletalet 6,5. *Till den del beskattningsåret omfattar tid före den 1 januari 1984 beräknas avgiften enligt äldre bestämmelser.*

8. beträffande *särskild fastighetsskatt och skattepolitikens inriktning*

att riksdagen avslår motionerna 1983/84:91 yrkande 5 och 1983/84:100 yrkandena 13 och 52.

Stockholm den 29 november 1983

På skatteutskottets vägnar

RUNE CARLSTEIN

Närvarande: Rune Carlstein (s), Knut Wachtmeister (m), Stig Josefson (c), förste vice talmannen Ingegerd Troedsson (m), Olle Westberg (s), Hagar Normark (s), Bo Lundgren (m), Ingemar Hallenius (c), Bo Forsslund (s), Egon Jacobsson (s), Karl Björzén (m), Kjell Johansson (fp), Anita Johansson (s), Lars Hedfors (s)* och Anna Lindh (s).

* Ej närvarande vid justeringen.

Reservationer**Förmögenhetsskatten (mom. 1)**

1. Knut Wachtmeister (m), förste vice talmannen Ingegerd Troedsson (m), Bo Lundgren (m) och Karl Björzén (m) anser

dels att det avsnitt av utskottets yttrande som börjar på s. 13 med "Skattepliktig förmögenhet" och slutar på s. 14 med "300 000 kr." bort ha följande lydelse:

Förmögenhetsskatten för beskattningsåret 1983 (taxeringsåret 1984) höjdes genom beslut av riksdagen förra hösten. Beslutet innebar höjningar med icke oväsentliga belopp även i lägre förmögenhetsskikt. Den i propositionen föreslagna tillfälliga höjningen för år 1983 med ytterligare en procentenhet i samtliga fyra skikt och tillkomsten av ett nytt lägsta skikt med en skattesats om en procentenhet kommer att särskilt hårt drabba ägare till och anställda i mindre och medelstora företag, av vilka flertalet har sin förmögenhet nedlagd i maskiner och anläggningstillgångar. För dessa företag har förmögenhetsskatten redan före den av riksdagen senast beslutade höjningen inneburit problem. Den ytterligare, mycket kraftiga skärpning som nu föreslås och som i åtskilliga fall får en rent konfiskatorisk effekt, skärper drastiskt kravet på avkastning före skatt och kommer därigenom att negativt påverka företagens produktiva sparande och investeringsvilja. Även för exempelvis villaägare utan andra tillgångar än hus med nedamorterade lån kommer den tillfälliga skatten att få svåra konsekvenser.

Utskottet finner det anmärkningsvärt att regeringen ansett det lämpligt att med knappt ett års mellanrum komma med förslag om två förmögenhetsskatteskarpnings avseende en och samma taxering. I den proposition (1974:98) som innehöll förslaget om att beskattningsåret vid förmögenhetsbeskattningen alltid skulle vara det kalenderår som närmast föregått taxeringsåret framhöll departementschefen att denna bestämmelse inte innebar att förmögenhet som nedlagts i förvärvskälla där annat räkenskapsår än kalenderår tillämpades skulle behöva värderas om, dvs. att bokslut skulle behöva upprättas även per den 31 december. Man kunde – menade departementschefen – anvisningsvis föreskriva att det ordinarie bokslutets värden fick tillämpas under förutsättning att hänsyn togs till sådana insättningar i eller uttag från förvärvskällan som inte påverkade resultatet och skedde i tiden mellan bokslutsdagen och kalenderårets utgång eller – i det fall räkenskapsåret utgick efter kalenderåret men före den 1 mars taxeringsåret – mellan kalenderårets utgång och bokslutsdagen. Omdisponeringar mellan bokslutet och den 31 december skulle enligt departementschefen således inte behöva beaktas vid den förmögenhetsredovisning som skedde per den 31 december.

Lagstiftaren har således ansett att företagare med brutna räkenskapsår normalt skall kunna använda ordinarie värden per bokslutsdagen vid förmögenhetsredovisningen. Detta innebär enligt utskottets mening att den tillfälliga förmögenhetsskattehöjningen i åtskilliga fall kommer att få tillbakaverkande kraft.

Av det anförda framgår att utskottet anser förmögenhetsskatteförslaget vara behäftat med så allvarliga brister i sak och formellt att det bör avvisas. Utskottet biträder således avslagsyrkandena i motionerna 60, 86, 91, 100 och

106. Det anförda innebär att utskottet inte kan biträda de orealistiska förslag om förmögenhetsskatteskräpningar som framförts i vpk-motionen 141. I likhet med motionärerna i motion 60 anser utskottet däremot att skatten på arbetande kapital i mindre och medelstora företag bör slopas. Utskottet tillstyrker således nämnda motion i denna del.

dels att utskottet under mom. 1 bort hemställa

att riksdagen med bifall till motion 1983/84:60 yrkande 1, med anledning av motionerna 1983/84:86 yrkande 9, 1983/84:91 yrkande 4 a, 1983/84:100 yrkande 14 och 1983/84:106 samt med avslag på motion 1983/84:141 yrkandena 3 och 4

a) beslutar avslå det vid proposition 1983/84:40 fogade förslaget till lag om tillfällig höjning av den statliga förmögenhetsskatten,

b) beslutar att statlig förmögenhetsskatt fr. o. m. 1984 års taxering skall utgå med de belopp som gällde vid 1983 års taxering och till följd härav antar följande

Förslag till

Lag om ändring i lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt

Härigenom föreskrivs att 11 § 1 mom. lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt skall ha nedan angivna lydelse

11 § 1 mom. Statlig förmögenhetsskatt skall för fysisk person, dödsbo, utländskt bolag samt i 10 § 1 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt angiven familjestiftelse utgöra:

när den beskattningsbara förmögenheten inte överstiger 600 000 kronor:
en procent av den del av den beskattningsbara förmögenheten, som överstiger 400 000 kronor:

när den beskattningsbara förmögenheten överstiger

600 000 men inte 800 000 kr.: 2 000 kr. för 600 000 kr. och 1,5 % av återstoden;

800 000 men inte 1 800 000 kr.: 5 000 kr. för 800 000 kr. och 2 % av återstoden;

1 800 000 kr.: 25 000 kr. för 1 800 000 kr. och 2,5 % av återstoden;

Denna lag träder i kraft dagen efter den då lagen enligt uppgift på den utkommit från trycket i Svensk författningssamling och tillämpas första gången vid 1984 års taxering.

2. Stig Josefson (c), Ingemar Hallenius (c) och Kjell Johansson (fp) anser under åberopande av motiveringen i reservation 1 att utskottet under mom. 1 bort hemställa

att riksdagen med bifall till motionerna 1983/84:86 yrkande 9, 1983/84:91 yrkande 4 a, 1983/84:100 yrkande 14 och 1983/84:106 samt med anledning av motion 1983/84:60 yrkande 1 och med avslag på motion 1983/84:141 yrkandena 3 och 4 avslår det vid proposition 1983/84:40 bilaga 5 fogade förslaget till lag om tillfällig höjning av den statliga förmögenhetsskatten.

Arbetande kapital(mom. 2)

3. Knut Wachtmeister (m), Stig Josefson (c), förste vice talmannen Ingegerd Troedsson (m), Bo Lundgren (m), Ingemar Hallenius (c), Karl Björzén (m) och Kjell Johansson (fp) anser under återopande av motiveringen i reservation 1 att utskottet under mom. 2 bort hemställa

att riksdagen med bifall till motion 1983/84:60 yrkande 2 hos regeringen begär att förslag om upphävande av förmögenhetsskatten på arbetande kapital i mindre och medelstora företag föreläggs riksdagen i sådan tid att bestämmelser i ämnet kan tillämpas fr. o. m. 1985 års taxering.

Begränsningsregeln vid 1985 års taxering (mom. 3)

4. Knut Wachtmeister, förste vice talmannen Ingegerd Troedsson, Bo Lundgren och Karl Björzén (alla m) anser

dels att det avsnitt av utskottets yttrande på s. 14 som börjar med "Ett bifall" och slutar med "motion 119" bort ha följande lydelse:

Av vad utskottet tidigare anfört framgår att den tillfälliga förmögenhetsskattehöjningen för inkomståret 1983 kan komma att få rent konfiskatoriska effekter. För att detta i möjligaste mån skall kunna motverkas bör enligt utskottets mening begränsningsregeln vid 1984 års taxering modifieras så att bestämmelsen att full förmögenhetsskatt alltid skall utgå på halva förmögenheten inte skall vara tillämplig. Utskottet tillstyrker således motion 119 i denna del.

Som tidigare nämnts innebär förmögenhetsskatten redan nu problem för åtskilliga mindre och medelstora företag. Utskottet finner det bl. a. därför angeläget att begränsningsregeln snarast överses för att man skall kunna undvika de orättvisa och ofta orimliga skattekonsekvenser som regeln i sin nuvarande utformning ger upphov till. Utskottet biträder således även utredningsyrkandet i motionen.

dels att utskottet under mom. 3 bort hemställa

att riksdagen under förutsättning av bifall till förslaget om förmögenhetsskattehöjning för år 1983 och med bifall till motion 1983/84: 119 yrkande 1 antar det vid propositionen bilaga 5 fogade förslaget till lag om tillfällig höjning av den

statliga förmögenhetsskatten med den ändringen att lagen erhåller följande som reservanternas förslag betecknade lydelse:

*Utskottets förslag**Reservanternas förslag*

Härigenom föreskrivs följande.

Vid 1984 ----- av återstoden.

Vidare skall ----- överstigande 300 000 kronor

Slutligen skall vid 1984 års taxering, i stället för vad som sägs i 5 § lagen (1970:172) om begränsning av skatt i vissa fall, gälla att förmögenhetsskatten får nedsättas med ett belopp som överstiger skatten på halva förmögenheten.

Denna lag ----- Svensk författningssamling.

Utredning om begränsningsregeln (mom. 4)

5. Knut Wachtmeister, förste vice talmannen Ingegerd Troedsson, Bo Lundgren och Karl Björzén (alla m) anser under återopande av motivering- en i reservation 3 att utskottet under mom. 4 bort hemställa

att riksdagen med bifall till motion 119 yrkande 2 hos regeringen begär en skyndsam utredning av begränsningsregeln i enlighet med vad i motionen anförts,

Försäljningsskatt på motorfordon (mom. 5)

6. Knut Wachtmeister (m), Stig Josefson (c), förste vice talmannen Ingegerd Troedsson (m), Bo Lundgren (m), Ingemar Hallenius (c), Karl Björzén (m) och Kjell Johansson (fp) anser

dels att det avsnitt av utskottets yttrande på sid. 15 som börjar med "Det förhållandet" och slutar med "denna del" bort ha följande lydelse:

Utskottet vill i och för sig inte bestrida att försäljningsskatten på bilar successivt minskat i betydelse under senare år. Eftersom det totala skatte- trycket det senaste året höjts kraftigt utgör enligt utskottets mening denna omständighet inte något skäl för att nu höja även denna pålaga.

De kostnadsökningar som drabbat bilismen i form av ständiga bensinpris- höjningar och de fördyringar i övrigt devalveringen medfört för nybilköparna gör också att utskottet anser tidpunkten för en höjning av försäljningsskatten på bilar illa vald. Utskottet tillstyrker därför motionerna och avstyrker propositionen i denna del.

dels att utskottet under mom. 5 bort hemställa
att riksdagen med bifall till motionerna 1983/84:86 yrkande 10,
1983/84:91 yrkande 4 b och 1983/84:100 yrkande 15 avslår det
vid propositionen bilaga 5 fogade förslaget till lag om ändring i
lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon

Skogsvårdsavgiften (mom. 7)

7. Knut Wachtmeister, förste vice talmannen Ingegerd Troedsson, Bo Lundgren och Karl Björzén (alla m) anser

dels att det avsnitt av utskottets yttrande som börjar på sid. 15 med "Som framgår" och slutar på s. 16 med "till lagförslaget" bort ha följande lydelse:

Enligt utskottets mening är det angeläget att skogsvårdsavgiften inte utvecklas till en ren skatt avsedd att allmänt finansiera statens utgifter. den får inte heller utformas så att den kommer att medverka till en ekonomisk omfördelning mellan olika skogsägarkategorier eller regioner. I stället bör den användas för insatser som kommer hela skogsbruket till del. Någon uttaxering därutöver bör inte förekomma.

Enligt utskottets mening innebär redan den nu utgående skogsvårdsavgiften ett överuttag. Ett uttag om 3 promille av skogsbruksvärdet torde vara till förläggelse för att väl täcka de kostnader avgiftsmedlen är avsedda att finansiera.

Utskottet tillstyrker därför motion 93 i denna del.

dels att utskottet under mom. 7 bort hemställa
att riksdagen med bifall till motion 1983/84:93 yrkande 5, med
anledning av motionerna 1983/84:86 yrkande 23 och 1983/
84:100 yrkande 39 samt med avslag på propositionen beslutar
anta det vid propositionen bilaga 7 fogade förslaget till lag om
ändring i lagen (1946:324) om skogsvårdsavgift med den
ändringen att i 1 § ordet "åtta" ersätts med "tre".

8. Stig Josefson (c), Ingemar Hallenius (c) och Kjell Johansson (fp) anser

dels att det avsnitt av utskottets yttrande som börjar på s. 15 med "Som framgår" och slutar på s. 16 med "till lagförslaget" bort ha följande lydelse:

Skälet till den i propositionen föreslagna höjningen av skogsvårdsavgiften anges vara att intäkterna utan en sådan höjning skulle understiga utgifterna för skogsvårdande åtgärder med ca 170 milj. kr. Om så skulle vara fallet hade det enligt utskottets mening varit lämpligare att dra ned utgiftsprogrammen med motsvarande belopp. I själva verket är det så att den nuvarande skogsvårdsavgiften mer än väl täcker anslagsbehovet för de ändamål avgiften enligt fastlagda principer skall användas för. Förslaget om höjning av skogsvårdsavgiften bör därför avslås.

dels att utskottet under mom. 7 bort hemställa
att riksdagen med bifall till motionerna 1983/84:86 yrkande 23 och
1983/84:100 yrkande 39 samt med anledning av motion 1983/
84:93 yrkande 5 avslår det vid propositionen bilaga 7 fogade
förslaget till lag om ändring i lagen (1946:324) om skogsvård-
savgift,